

Fericirile

Văzând mulțimile, [Isus] s-a urcat pe munte și, după ce s-a așezat, s-au apropiat de el discipolii săi. Și, deschizându-și gura, îi învăța zicând: "Fericți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor"

19.04.2012

Văzând mulțimile, [Isus] s-a urcat pe munte și, după ce s-a așezat, s-au apropiat de el discipolii săi. Și, deschizându-și gura, îi învăța zicând: "Fericți cei săraci în duh, pentru că a

lor este împărăția cerurilor. Fericiți cei care plâng, (...) (Mt 5, 1-4).

Acum iată adunate unele învățături ale sfântului Josemaría Escrivá despre fericiri. Așa cum este logic, predica sa se hrănea din cuvântul lui Isus, și, din acesta, discursul de pe munte este partea principală. Încerca să ajute sufletele să facă operativ Cuvântul lui Dumnezeu, și să-l transforme în propuneri pentru viață. Fericirile devin, în învățăturile sale, un program de a practica fără șovăire.

Textele care urmează au fost alese din diferitele opere ale sale.

Fericiți cei săraci cu duhul, pentru că a lor este împărăția cerurilor.

„Dacă vrei să ajungi la acest spirit, te sfătuiesc să fii moderat cu tine însuși și foarte generos cu alții; evită cheltuielile superflue pentru lux, pentru capriciu, din vanitate, din

comoditate...; nu-ți crea exigențe.
Într-un cuvânt, învață cu Sf. Paul de
a fi sărac și a fi bogat, de a fi sătul și
de a fi înfometat, de a fi în belșug și
în lipsă. Totul pot în acela care îmi dă
forța. Și, ca Apostolul, și noi vom fi
învingători în lupta spirituală, dacă
menținem inima detașată, liberă de
legături”.

Prietenii lui Dumnezeu, 123

*Fericiți cei mâhniți, pentru că vor fi
mângâiați*

Te simți copleșit de o bucurie
interioară și de o pace pe care n-ai
da-o pentru nimic în lume. Da,
Dumnezeu este în aceasta: nimic nu
este mai bine decât să-I spui
necazurile tale, pentru ca ele să nu
mai fie necazuri.

Forja, 54

*Fericiți cei blânzi, pentru că vor
moșteni pământul*

„Acest cuvânt aspru, dar adevărat, mi-a dat de gândit, în ce-l privește pe acest om al lui Dumnezeu care uitându-se la atitudinea mândră a unei creaturi oarecare spunea: *Se îmbracă cu aceeași piele ca a diavolui: orgoliu.*

Și, prin contrast, o dorință sinceră s-a născut în inima mea, aceea de a mă îmbrăca în virtutea pe care a predicat-o Isus, *quia mitis sum et humilis corde* – sunt blând și umil cu inima –; aceea care a atras privirea Sfintei Treimi asupra Mamei lui Isus și Maicii noastre: umilința, a ști, a fi convinși că nu suntem decât nimic”

Brazdă, 726

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, căci aceia se vor sătura.

„Să ne întipărim bine în sufletul nostru pentru ca să-l notăm în comportamentul nostru: în primul loc, dreptatea față de Dumnezeu.

Aceasta este piatra de încercare a adevăratei foame și sete de dreptate, care se distinge de vociferările invidioșilor ale nemulțumiților, ale egoiștilor și ale avarilor... A refuza Creatorului și Mântuitorului nostru recunoașterea bunurilor nenumărate și inefabile pe care ni le oferă, este într-adevăr nedreptatea cea mai ingrată și cutremurătoare. Voi, dacă într-adevăr vă sforțați să fiți dreapți, considerați adesea dependența voastră de Dumnezeu – Ce ai ceea ce tu nu ai primit? –, pentru a vă umple de gratitudine și de dorințe corespunzătoare față de un Tată care ne iubește până la nebunie”

Prietenii lui Dumnezeu, 167

Fericiți cei milostivi, pentru că milă vor afla.

„Isus completează și recapitulează întreaga istorie a milostivirii divine: Fericiți cei milostivi, pentru că milă vor afla; și încă: Fiți milostivi, cum

este milostiv Tatăl vostru Ceresc. De altfel, au rămas bine imprimare în mintea noastră, între alte multe scene din Evanghelie, clemența față de femeia adulteră, parabola fiului risipitor, aceea a oiței pierdute, acela a datornicului iertat, și învierea fiului văduvei din Nain (...). Câtă siguranță trebuie să ne inspire milostivirea Domnului!”

Este Isus care trece, 7

Fericiți cei curați cu inima, pentru că îl vor vedea pe Dumnezeu.

„După chemarea lor divină, unii trebuie să trăiască curăția în căsătorie; alții, renunțând la iubirea umană, o trăiesc corespunzând unic și pasionat la iubirea lui Dumnezeu. Nici unii nici alții nu vor fi sclavii senzualității, ci stăpâni pe trupul lor propriu și pe inima proprie, pentru a le oferi altora în spirit de sacrificiu. (...) Sfânta curăție nu este unica nici principala virtute creștină: este totuși

indispensabilă pentru a stăruî în
efortul zilnic de sfințire, până la
punctul că fără ea este imposibil de a
ne dedica apostolatului. Curăția este
urmarea iubirii cu care am oferit
Domnului sufletul și trupul,
facultățile și simțurile. Nu este
negare, ci afirmare bucuroasă”

Este Isus care trece, 5

*Fericiți făcătorii de pace, pentru că fiii
lui Dumnezeu se vor chema.*

„Obligația creștinului: să înece răul
în abundența binelui. Nu este vorba
de a face expediții negative nici de a
fi anti la orice ar fi. Din contra: e
vorba să trăiești din afirmații, a fi
plini de optimism, de tinerețe, de
bucurie și de pace; de a se arăta
înțelegător față de toți, fie că-L
urmează pe Cristos sau că-L părăsesc
sau că nici nu-L cunosc.

—Dar înțelegerea nu este
abstenționism, nici indiferență, este
o atitudine activă”

Brazdă, 864

*Fericiți cei prizoniți pentru dreptate,
pentru că a lor este împărăția
cerurilor.*

„Disprețul și persecuția sunt
binecuvântate dovezi de predilecție
divină, dar nu există mai frumoasă
dovadă și semn al predilecției decât
aceasta: a trece neobservați”

Drum, 959

*Fericiți veți fi când vă vor insulta, vă
vor prizoni, și, mințind, vor zice orice
rău împotriva voastră din cauza mea.
Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că
mare este răsplata voastră în ceruri.*

În fața acuzațiilor pe care le socotim
nedrepte, să ne examinăm purtarea
în fața lui Dumnezeu, *cum gaudio et*

pace, cu bucurie și seninătate deplină, și să ne îndreptăm, dacă e cazul, chiar dacă e vorba de lucruri nevinovate, când caritatea ne îndeamnă s-o facem.

—Să perseverăm pentru a deveni sfinți, cu fiecare zi mai mult. Apoi să se spună ce se va voi, cu condiția ca la cele ce se vor spune, să se poată aplica spusele lui Isus: *beati estis cum... dixerint omne malum adversus vos mentientes propter me* – fericiți veți fi când vă vor calomnia din pricina mea.

Forja, 795